

V. Lovens Ikrafttræden og Revision.

§ 19.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1892, jfr. dog § 17, og forbliver gældende, indtil den ved en Revision, hvortil Forslag vil være at fremsætte for den i 1897 sammentrædende ordentlige Rigsdag, maatte blive forandret.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens Lovforslagets Afsnit II—V i det hele ere stemmende med de tilsvarende Afsnit i det i de to sidste Rigsdagsamlinger af Regeringen i Folketinget fremsatte, men ikke gennemførte Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning, hvorfor der herom kan henvises til de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget ved dets fremsættelse i Samlingen 1888—89, jfr. Rigsdagstidende for nævnte Samling Tillæg A Sp. 1441—1524, har man efter de hderligere Erfaringer, som ere indvundne i de sidste to Aar med Hensyn til Virkningen af den i 1887 indførte midlertidige Organisationsplan for Statsbanerne, anset det for rigtig ved Sagens fornnyede Forelæggelse for Rigsdagen at indføre nogle Ændringer i det tidligere Forslags Afsnit I „Organisation og Lønninger“, hvilke Ændringer for et enkelt Punkts Vedkommende ere af ikke uvæsentlig Betydning. Herom skal man bemærke følgende:

Saaledes som Forholdene nu ere ordnede i Overensstemmelse med Organisationsplanen af 5te Maj 1887, der i sine Hovedtræk blev optagen i det tidligere Lovforslag, ere alle Centralforvaltningens Forretninger henlagte under (4) Afdelingschefer og forblev mellem dem, medens Linieforvaltningernes Forretninger ere henlagte under (7) Forvaltningschefer. Disse (11) Chefer, der ere ligestillede med Hensyn til Lønningstilkaar o. desl., fortære alle direkte under Generaldirektøren og skulle efter Organisationen være hverandre sideordnede. Praktisk frembyder dette Forhold imidlertid nogen Uklarhed og Uaastfælgighed. De Sager, som indkomme til Generaldirektøren fra Linieforvaltningerne, maa behandles gennem Afdelingerne, hvis Chefer efter Forholdets Bestaaenhed for en stor Del af Sagerne Ved-

kommende tage Beslutning paa egen Haand i disse og meddele Linieforvaltningerne Afgørelsen paa Generaldirektørens Begne. Da Afdelingscheferne saaledes maa udøve en Kritik over Linieforvaltningernes Virksomhed, har det ikke kunnet undgaas, at de paa en noget anden Maade, end i Organisationsplanen hjemlet, ere blevne et Mellemled mellem Generaldirektøren og Forvaltningscheferne, der derved ere blevne noget fjernede fra det direkte Forhold til Generaldirektøren. Afdelingschef-Institutionen har, saaledes som Forholdene have udviklet sig, ikke i alle Retninger svaret til Forventningerne, idet den ikke tør siges at have ledet en formaalstjenlig Forretningssgang og en god Samvirken imellem Statsbaneadministrationsens forskellige Organer. Man maa derfor ante det for hensigtsmæssigt, at den ophæves, og at der samtidig gives Forvaltningscheferne (Linieforvaltningerne) en noget større Myndighed til Afgørelse af en Del Sager, der nu behandles i Centralforvaltningen.

Det vil imidlertid være indlysende, at Generaldirektøren, som da vil komme til at staa som den nærmeste foresatte ikke blot for Forvaltningscheferne, men ogsaa for Centralforvaltningens Kontorer, ikke kan eller bør savne Medhjælpere, som dels kunne yde ham nogen skyldig Bistand end den kontormæssige ved Sagerne Behandling, dels kunne repræsentere ham i hans Fraværelse eller Forsald, dels endelig kunne træffe Afgørelser paa hans Begne. Til saadan Medhjælp for Generaldirektøren foreslaas derfor ansat to Kommitterede. Mellem disse skulle Sagerne ikke organisationsmæssigt fordeles, men Generaldirektøren skal efter sit Skøn kunne overdrage hver af dem Sager til Be-